

جایگاه ابوسعید ابوالخیر در عرفان

مریم دهبندی

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سمنان

چکیده

ابوسعید ابوالخیر از جمله عارفانی است که نقش مؤثری در دوره‌های بعد از خود داشته است و توانسته با عرفان خود در جان و دل اهل عرفان ماندگار شود. پژوهش حاضر بررسی جایگاه ابوسعید ابوالخیر در عرفان می‌باشد و بر آن است تا نیم‌نگاهی به شخصیت بزرگ عارفانی او و نقش عرفان در زندگی و روزگار او بیندازد. روش این پژوهش توصیفی-تحلیلی است که برای جمع آوری اطلاعات لازم از روش کتابخانه‌ای، استفاده از مقالات، مآخذ و مراجع مکتوب استفاده شده است. یافته‌ها حاکی از آن است که تأثیر ابوسعید ابوالخیر همواره در میان اهل عرفان و در ادبیات عرفانی ایران مشهود است و نیز روشن‌ترین خصیصه‌ی ابوسعید هماهنگی آن با زندگی است چنانچه می‌توان گفت او با عرفان زندگی نمی‌کرده بلکه عرفان جوهر او بوده و به تعبیر دیگر عارفانی می‌زیسته است و آن را تجربه کردنی می‌دانسته نه وصف کردنی.

واژگان کلیدی: ابوسعید ابوالخیر، عرفان، صوفیه